

Arrest

nr. 71 811 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 2 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 7 mei 2011, verklaart er zich op 9 mei 2011 vluchteling.

1.2. Op 13 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 14 mei 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Hongaar afkomstig uit Novi Sad, Servië, en bezit u de Servische nationaliteit. In Servië had u problemen met een criminele bende waarbij uw zoon, die drugsverslaafde was, schulden had uitstaan. Toen uw zoon in 2007 drugs begon te dealen, raakte hij al snel zelf verslaafd. Daardoor kwam hij in schuld te staan bij de bende. Nadat uw zoon verscheidene keren was aangevallen en uiteindelijk ook werd neergestoken, bracht u hem naar een humanitaire organisatie (DUGA) om te ontwennen. Na zes maanden was uw zoon beter en vluchtte hij samen met zijn vrouw en kinderen naar zijn moeder in Bosnië. In 2009 begonnen voor u de problemen. Omdat de bendeleden uw zoon niet konden vinden, wilden ze dat u hen het geld bezorgde. Ze eisten zelfs dat u uw huis afstond. De bendeleden bedreigden u met de dood, ze sloegen u, gooiden stenen door de ramen van uw huis en zeiden dat ze uw kleinkinderen zouden ontvoeren en verkopen als ze hen vonden. U waarschuwde de politie maar deze zei dat ze niets kon doen. Naast de voornoemde feiten ondervond u ook problemen met de aanhangers van de Servische Radicale Partij (SRS). U werd op straat door hen aangevallen, zij wilden dat u lid werd van de partij, dat u deelnam aan betogingen en vergaderingen en dat u op hun partij zou stemmen. Omdat u weigerde daarop in te gaan en u hen te verstaan gaf dat u op niemand wilde stemmen, scholden zij u uit voor 'Ustasa' en zeiden dat u maar moest vertrekken naar Kroatië. Overal waar u kwam werd u om geld gevraagd en vroeg men naar uw lidkaart. U werd uitgescholden en bespuwd. U zei ook dat het aan deze partij te wijten was dat u geen volwaardige behandeling kreeg voor de kanker waaraan u sinds jaren lijdt. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een identiteitskaart, een rijbewijs, een paspoort (voorgelegd bij DVZ), 10 medische attesten, 4 ontslagbrieven van het ziekenhuis, een opnameformulier van het ziekenhuis, een overzicht van te nemen medicatie tijdens hospitalisatie en een klinisch labo-onderzoek voor.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken uit het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u ten opzichte van uw land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico op ernstige schade in de zin van de 1 subsidiaire bescherming zou lopen. Ten eerste verklaarde u dat u Servië hebt verlaten omdat u problemen kende met een criminele bende waarbij uw zoon schulden had (cgvs, p.9). Er dient evenwel te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat u omwille van een van de vijf criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn gevisieerd door de criminele bende aangezien zij u louter omwille van de schulden van uw zoon belaagden. Voorts gaf u te verstaan dat u verscheidene keren naar de politie bent geweest om uw problemen aan te kaarten, maar dat ze daar ofwel zeiden dat ze u niet konden helpen, of u met een kluitje in het riet stuurden (cgvs, p 6, 11). Voorts stelde u ook de politie niet te vertrouwen omdat deze volgens u corrupt is. Toen u werd gevraagd of u dacht dat de politie de steekpartij, waarvan uw zoon het slachtoffer was, onderzocht had en of u hiernaar geïnformeerd had, antwoordde u, dat u voor 100% zeker was dat de politie niets had gedaan. U stelde verder dat de politie geen informatie zou hebben gegeven indien u dat had gevraagd aangezien ze toch omgekocht waren door de criminelen (cgvs, p 10). Toen u nogmaals de vraag werd gesteld waarom u daarvan uitging, was uw antwoord dat het nooit tot een rechtzaak gekomen was. U ging hiervan uit omdat u nooit oproepingsbrieven had gekregen. Stellen dat de politie de steekpartij nooit onderzocht heeft omdat er geen rechtzaak uit voortgevloeid is, is echter wel heel voorbarig, zeker omdat u hier nooit werkelijk naar geïnformeerd hebt. Er kan dan ook worden gesteld dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u niet op de bescherming van de Servische autoriteiten zou kunnen rekenen inzake de problemen die u met de criminelen kende. Wat dit betreft blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal bovendien dat, hoewel er binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en

besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, zijn er verschillende stappen die ondernomen kunnen worden om eventueel politieel wangedrag aan te klagen. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Hongaars, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. U verklaarde eveneens problemen te kennen met aanhangers van de Servische Radicale Partij (SRS), die deel uitmaakte van de meerderheid in Novi Sad. U verklaarde dat zij wilden dat u lid werd van de partij, dat u op de partij zou stemmen en deel zou nemen aan vergaderingen en betogingen. Omdat u weigerde, werd u uitgescholden en bespuwd, telkens u zich ergens vertoonde werd uw lidkaart gevraagd en wilde men geld. Vooreerst moet worden vastgesteld dat de beschrijving die u geeft inzake de dwang die druk die door het SRS op de bevolking van Novi Sad zou zijn uitgeoefend om voor hen te stemmen op geen enkele manier blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal. In de rapporten van het OVSE met betrekking tot de verkiezingen die in de laatste jaren in Servië plaatsvonden wordt immers geen melding gemaakt van eventuele druk die er op de kiesgerechtigden zou zijn uitgeoefend. Indien er zoals u beweert sprake zou zijn geweest van een dergelijk druk zou men wel degelijk verwachten dat deze rapporten hiervan melding maken. Voorts blijft u ook zeer vaag als er wordt doorgevraagd naar de problemen die er in verband met deze partij bestonden in Novi Sad. U stelt dat iedereen gevraagd werd om lid te worden, dat u gehoord had dat mensen omgekocht werden om op de partij te stemmen, dat u gehoord had dat er Albanezen onder druk waren gezet,... Concrete voorbeelden kon u in dit verband echter niet geven. (cgvs p 7-9). Wat er ook van zij, er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen met de SRS algemeen van aard zijn en niet dermate ernstig kunnen worden genoemd, dat zij gelijk gesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Uw problemen met de partij bleven immers beperkt tot verwijten en beledigingen die niet kunnen worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijk behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming. Ten slotte haalde u uw medische problemen aan en de problemen die u zou hebben gekend om de gepaste medische verzorging te verkrijgen. Met betrekking hiertoe dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met een van de vijf criteria van de Vluchtelingenconventie. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat u omwille van uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of uw toebehoren aan een bepaalde sociale groep niet kon rekenen op een degelijke medische behandeling. In dit verband verklaarde u dat u in 2003 voor het eerst een medische ingreep onderging ter bestrijding van de kanker waaraan u lijdt. In totaal werd u drie keer geopereerd en hebt u bestraling gekregen (cgvs p 13). U bekloeg er zich evenwel over dat u geen chemotherapie had gekregen. Toen u echter gevraagd werd waarom u geen chemotherapie had gekregen, antwoordde u dat u daar het geld niet voor had (cgvs, p 13). Bijgevolg blijkt uit niets dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie niet zou hebben kunnen rekenen op gepaste medische behandeling in Servië. Aldus dient vastgesteld te

worden dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève. Voor de beoordeling van de medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Op basis van al het voorgaande meen ik dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard deze conclusie te wijzigen. Uw identiteitskaart, paspoort en rijbewijs bevestigen immers enkel uw Servische nationaliteit, dewelke niet ter discussie staat. De door u neergelegde medische attesten, de ontslagbrieven van het ziekenhuis, het opnameformulier uit België, het overzicht van uw medicatie tijdens uw hospitalisatie in België, en het klinisch labo-onderzoek bevestigen uw medische problemen, aan dewelke niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 1 A(2) van de conventie van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet evenals van het zorgvuldigheidsbeginsel. Minstens is er volgens verzoeker sprake van een schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker wijst erop dat het asielinterview een stresserende gebeurtenis is en dat personen die geconfronteerd worden met tragische gebeurtenissen zich kort na de feiten niet meer alles herinneren. Wat de algemene informatie met betrekking tot zijn plaats van afkomst betreft kan niet worden ontkend dat verzoeker meer dan voldoende informatie heeft verstrekt. Verzoeker is verschillende keren naar de politie geweest in Servië om de praktijken van de criminele bende aan te geven doch zonder resultaat. Het Commissariaat-generaal begrijpt blijkbaar niet dat de politiediensten in Servië corrupt zijn en niks konden doen voor verzoeker die als gewone burger niet geloofwaardig is. Het is duidelijk dat verzoeker niet kon rekenen op de bescherming van de Servische autoriteiten. Verzoeker verwijst naar een website waarop vermeld wordt dat de rechterlijke macht nog steeds geconfronteerd wordt met een hoge mate aan inefficiëntie.

Verzoeker meent te kunnen vaststellen dat de commissaris-generaal de noodzaak aan subsidiaire bescherming niet heeft onderzocht. Verzoeker is van oordeel dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat hij geen concrete bewijsstukken kan voorleggen betekent niet dat zijn verklaringen niet geloofwaardig zijn. De Servische radicale partij is de grootste partij in Servië en heeft bijzonder veel macht. Iedereen die niet voor hen stemt wordt onder druk gezet of bedreigd. Indien verzoeker zal worden teruggewezen naar Servië zal dit een zodanige psychologische ontreddeiding met zich meebrengen waardoor een gedwongen terugkeer zal overeenstemmen met een behandeling die door artikel 3 EVRM verboden is.

2.2. In de mate dat verzoekende partijen naast een schending van de materiële motiveringsplicht een schending van de formele motiveringsplicht met verwijzing naar de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen opwerpen, wijst de Raad erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partijen immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Derhalve dient vastgesteld dat, ofschoon verzoekende partijen een schending van de formele motiveringsplicht opwerpen, uit het feit dat zij tevens de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissingen liggen, kennen doch betwisten dat deze motieven de bestreden beslissingen kunnen dragen.

2.3. Wat betreft verzoekers problemen met een criminele bende waarbij verzoekers zoon in het krijt stond kan vooreerst worden vastgesteld dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker wordt immers door de criminele bende belaagd louter en alleen omwille van de schulden van zijn zoon. De bestreden beslissing motiveerde uitvoerig op basis van informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert ten gevolge van de implementatie van de politiewet van 2005 die grote organisatorische veranderingen aanbracht. Er werd eveneens een intern controleorgaan opgericht die klachten behandelt

van politieagenten die wangedrag zouden vertoond hebben. De Servische overheid wordt inzake de trainingen van de politieofficiërs en de strijd tegen de georganiseerde misdaad bovendien bijgestaan door de OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia. Ook kan men terecht bij de ombudsman wiens mandaat erin bestaat de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen alsook de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Verzoeker beperkt zich in zijn repliek tot blote beweringen. Hij brengt geen informatie aan die bovenstaande argumentatie zou kunnen weerleggen. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij voor de bedreigingen uitgaande van de criminele bende geen beroep kan doen op zijn nationale overheden.

Wat betreft verzoekers probleem inzake de druk die hij ondervindt van de Servische Radicale Partij (SRS) blijkt nergens uit de rapporten van het OVSE met betrekking tot de verkiezingen die in de laatste jaren in Servië plaatsvonden dat er sprake zou zijn van eventuele druk die er op de kiesgerechtigden wordt uitgeoefend. Verzoeker brengt evenmin informatie bij waaruit dit zou kunnen blijken. Zelfs indien de beweringen van verzoeker op waarheid zouden berusten kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij stelt dat deze problemen met de SRS algemeen van aard zijn en niet dermate ernstig kunnen worden genoemd, dat zij gelijk gesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De problemen met de partij bleven immers beperkt tot verwijten en beledigingen die niet kunnen worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijke behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Wat betreft de medische problemen ten slotte die door verzoeker worden aangehaald dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met één van de vijf criteria van de Vluchtelingenconventie. Nergens uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij omwille van zijn ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of zijn behoren tot een sociale groep niet kon rekenen op een degelijke medische behandeling. Verzoeker dient zich voor de beoordeling van zijn medische problemen te beroepen op de hiertoe geëigende procedure. Meer bepaald dient hij een aanvraag van machtiging tot het verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 3 EVRM wordt het volgende opgemerkt. Wat de schending van artikel 3 van het EVRM, moet verzoeker doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Inzonderheid volstaat een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105 233; RvS 28 maart 2002, nr. 105 262; RvS 25 juni 2003, nr. 120 961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123 977). Verzoeker beperkt zich in casu tot blote beweringen en verzuimt een begin van bewijs bij te brengen dat hij zelf een reëel risico loopt en moet vrezen voor zijn leven, vrijheid of fysieke integriteit of dat hij een arrestatie zonder eerlijk proces zou moeten ondergaan.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER